

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/141/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216204782
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4216204782.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: K. N., nar. XX.X.XXXX, bytom A. I., T. XXX/XX, o zaplatenie 754,35 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 754,35 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti 28 % úroku ročne zo sumy 754,35 eur od 1.5.2013 do zaplatenia zamietá.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 8.4.2016 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 754,35 eur spolu s 28% úrokom ročne zo sumy 754,35 eur od 1.5.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 23.1.2012 zmluvu č. 3848864002, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovanú účet č. 3848864002/5600. Žalobca ďalej tvrdil, že pre porušenie zmluvy žalovanou, ktorá sa dostala do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, debetný zostatok žalovanej dňa 30.4.2013 previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a účet žalovanej zatvoril. V súlade s VOP, v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky - nepovolené prečerpanie - úročená úrokom vo výške 28% ročne.

Žalobca za dôkaz označil Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23. 01. 2012, Všeobecné obchodné podmienky, výpis z účtu za obdobie od 29.3.2012 do 30.4.2013 a vývesku úrokových sadzieb produktov.

2. V podaní z 24.6.2016 žalobca na výzvu súdu špecifikoval pojem „zatvorenie účtu“ ako zrušenie účtu z akéhokoľvek dôvodu. Súčasne uviedol, že poplatky účtoval na základe čl. VI. ods. 4 zmluvy. V prílohe uvedeného podania doručil súdu aj výpisy z účtu od jeho zriadenia až do zatvorenia.

3. V podaní z 23.1.2017 žalobca až na výzvu súdu spresnil chýbajúce skutkové tvrdenia keď uviedol, že žalovanej bola poskytnutá služba povoleného prečerpania vo výške 550,- eur a splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného debetu vďaka debetným obratom nielen platobnými príkazmi, POS platbami (nákupy), výbermi z ATM, ale aj úrokmi účtovanými z nepovoleného prečerpania v úhrnnej výške 110,45 eur. Ďalej debetné obraty predstavuje aj poplatok za vedenie účtu úhrnom vo výške 58,90 eur ako aj poplatky za upomienku vo výške 5,- eur, za výzvu vo výške 30,- eur. Kreditné obraty na účte žalovanej boli vo výške 0. Ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať, pričom po

dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok 28% ročne od 1.2.2016.

Žalobca za dôkaz označil okrem výpisov z účtu aj vývesku úrokových sadzieb, sadzobník poplatkov a zmluvu o povolenom prečerpaní.

4. Súd rozsudkom z 9.3.2017 žalobu o zaplatenie 754,35 eur s 28% úrokom ročne od 1.5.2013 do zaplatenia zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobca sa domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 754,35 eur s príslušenstvom titulom nepovoleného debetu v súvislosti so Zmluvou z 23.1.2012, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu - osobný účet, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a Zmluva o poskytovaní elektronického bankovníctva. Zo zmluvy sporiacich sa strán však nevyplývali žalovanej žiadne povinnosti, avšak žalobcovi vyplývala (aj) povinnosť poskytnúť žalovanej otvorenie a vedenie osobného účtu, ako aj poskytovanie bankových produktov a služieb k tomuto účtu, a to vydanie platobnej karty a služby elektronického bankovníctva. V zmluve z 23.1.2012 nebolo ani určené, že žalobca ako banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, a preto s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka sa na debetné mínusové operácie na účte žalovanej nepoužijú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukazovanie žalobcu v žalobe na Všeobecné obchodné podmienky je nenáležité, najmä keď žalobca k žalobe pripojil Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. (VOP), ktoré nadobudli účinnosť až 1.3.2015. Preto v čase uzatvorenia zmluvy so žalovanou dňa 23.1.2012 predložené VOP nemohli tvoriť ani súčasť zmluvy a tieto nie sú ani žalovanou podpísané. Žalovaná preto nepochybne nemohla ovplyvniť text žalobcom naformulovaných VOP. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca netvrdil, že by sa sporiace strany v súlade s § 710 Obchodného zákonníka v zmluve písomne dohodli, že žalobca poskytne žalovanej úver v konkrétnej výške. Pokiaľ žalobca v danom prípade pripustil skutočnosť, že už k 31.5.2012 žalovaná nedovolené prečerpala prvý raz plusový zostatok na svojom účte, a toto prečerpanie do záporných čísiel sústavne narastalo, na strane žalovanej dochádzalo od 31.5.2012 každý mesiac k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 OZ vo výške rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami, resp. od 30.6.2012 vo výške debetných operácií, ktorými žalobca zaťažoval účet žalovanej v tom ktorom mesiaci, ktoré sa vo svojom súhrne podieľali na výške aktuálneho mínusového zostatku na účte žalovanej, ktorý k 30.4.2013 predstavoval sumu mínus 754,35 eur.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 6Co/236/2017-102 z 30.1.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tak, že podrobil prieskumnej činnosti napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je možné odvolacím súdom preskúmať. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, rovnako ako súdu prvej inštancie, v danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva v zmysle § 708 Obchodného zákonníka, ktorú je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Podľa názoru odvolacieho súdu, spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

Podľa odvolacieho súdu, žalobca svoj nárok odvodzuje jednak zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23. 01. 2012 a zo Zmluvy o Povolenom prečerpaní zo dňa 09. 05. 2012, pričom súd prvej inštancie existenciu Zmluvy o Povolenom prečerpaní opomenul. V rozhodnutí absentuje vyhodnotenie oboch predložených zmlúv z hľadiska ich platnosti, tak po stránke formálnej ako i materiálnej. Podľa názoru odvolacieho súdu je nesprávne, predčasné a nepreskúmateľné tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal poskytnutie úveru v konkrétnej výške - v zmysle § 710 Obchodného zákonníka - v závislosti na ktorom tvrdení nesprávne posúdil daný právny vzťah strán sporu podľa predpisov upravujúcich bezdôvodné obohatenie podľa Občianskeho zákonníka, ako aj nesprávne právne vyhodnotil otázku premlčania, s nepresnou aplikáciou trvania premlčacej doby a následné vysporiadanie sa s uplatneným úrokom vo výške 28 %.

Odvolací súd ďalej súdu prvej inštancie vytkol, že pokiaľ žalobca v konaní uviedol, že previedol účet žalovanej - debetný zostatok z účtu na vnútorný pohľadávkový účet banky - súd prvej inštancie sa s týmto inštitútom žiadnym spôsobom nevysporiadal, ani s následkami a dôsledkami tohto inštitútu, keď nie je zrejmé, či prevedením debetného zostatku z účtu na vnútorný pohľadávkový účet banky došlo k odstúpeniu od zmluvy, prípadne či týmto dňom končí platnosť zmluvy. Odvolací súd konštatoval,

že predmetná zmluva takéto ukončenie zmluvy vôbec nepredpokladala, keď ukončenie poskytovania produktov a služieb je uvedené v č. II bod 4. a 5. zmluvy a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré predložil žalobca a ktoré sú účinné až od 01. 03. 2015, v bode 3.11.5. upravovali odstúpenie od zmluvy o bežnom účte bankou a v bode 3.12. riešili nepovolené prečerpanie ako porušenie zmluvných povinností s tým, že ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať a po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby "úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu".

Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že predložené všeobecné podmienky žalobcu neboli účinné ani v čase uzavretia zmluvy, pričom na to poukázal už súd prvej inštancie v odvolacom súdom zrušenom rozsudku, a že všeobecné podmienky žalobcu neboli účinné ani v čase, keď bol debetný zostatok z účtu prevedený na vnútorný pohľadávkový účet banky /30. 04. 2013/. Preto ich na daný prípad nie je možné aplikovať. Ak teda v danej veci žalovaná prečerpala finančné prostriedky na jej účte, t. j. čerpala finančné prostriedky žalobcu, ktorý jej ich zmluvne neposkytol, porušila tým zmluvné podmienky predmetnej zmluvy. Toto porušenie zmluvných povinností zakladalo oprávnenie žalobcu odstúpiť od zmluvy. Žalobca však tieto skutočnosti v žalobe netvrdil, iba uviedol, že previedol debetný zostatok z účtu na vnútorný pohľadávkový účet banky, a iba priložil výpisy z účtov, z ktorých však vôbec nevyplývalo, či od zmluvy odstúpil, resp., či ukončil platnosť zmluvy výpoveďou, či inou právnou skutočnosťou. Súd prvej inštancie ani jednou vetou sa k tomuto nevyjadril, a preto je rozhodnutie v tejto časti absolútne nepreskúmateľné. Odvolací súd zdôraznil, že mu nie je zrejmé, na aké právne skutočnosti by boli Všeobecné podmienky účinné od 01. 03. 2015 aplikované v danej veci a aké skutočnosti mienil žalobca týmito Všeobecnými podmienkami preukázať.

Podľa odvolacieho súdu, až v prípade, ak by sa súd prvej inštancie zaoberal všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami a dospel k záveru akú zmluvu strany sporu uzavreli a či žalobca platne od predmetnej zmluvy odstúpil, a aj v prípade, ak toto odstúpenie od zmluvy, či ukončenie zmluvného vzťahu inou formou nie je platné, nastupuje režim bezdôvodného obohatenia a aplikácia § 451 a nasl. OZ. V tomto smere odvolací súd zvýraznil, že pre prípadné posúdenie bezdôvodného obohatenia žalovanej je nevyhnutné zistiť, kedy k tomuto bezdôvodnému obohateniu došlo. Dátum, kedy žalovaná finančné prostriedky na účte prečerpala nie je zrejmý ani zo žalobcom predloženého výpisu z účtu ku dňu 30. 04. 2013.

Súdu prvej inštancie odvolací súd uložil, aby si v ďalšom konaní ujasnil titul uplatneného nároku žalobcu (plnenie zo zmluvy, resp. z titulu bezdôvodného obohatenia), tento nárok žalobcu posúdil zo všetkých aspektov (platnosť uzavretia zmluvy a účinok prevedenia zostatku účtu na vnútorný pohľadávkový účet banky), po tom, ako žalobca predloží dôkazy o tom, kedy k nepovolenému prečerpaniu finančných prostriedkov žalovanou došlo. Až následne sa súd bude zaoberať nárokom žalobcu aj v súvislosti so skúmaním podmienok spotrebiteľskej zmluvy, ich prijateľnosťou a neprijateľnosťou, pričom prieskumnej činnosti tiež podrobí dohodnutie úroku z prečerpaných prostriedkov a jeho výšku. Odvolací súd upriamil v danej veci pozornosť súdu prvej inštancie na § 290 a nasl. CSP, podľa ktorých ustanovení súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP). Vykonávanie dôkazov aj bez návrhu by malo smerovať nielen k posúdeniu neprijateľnosti tých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, na ktorých je založený nárok tvrdený v žalobe, ale malo by smerovať k posúdeniu všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy.

6. Po zrušení rozsudku odvolacím súdom súd prvej inštancie pojednával dňa 27.3.2018, opäť v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a vo veci vykonal opäť dokazovanie oboznámením listinných dôkazov žalobcu.

7. Súd v danej veci aplikoval nielen ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, ale vzhľadom na predmet podnikania žalobcu ako banky (§ 52 ods. 3 OZ), súd na daný zmluvný vzťah aplikoval aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ, majúca za to, že žalovaná má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ), keď pri uzatváraní zmluvy z 23.1.2012 nekonala ako podnikateľ.

8. Podľa § 139 CSP Žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

Podľa § 140 ods. 2 CSP Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

Podľa § 294 CSP Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

9. Podľa skutkových tvrdení v žalobe si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 754,35 eur s príslušenstvom titulom nepovoleného debetu v súvislosti so Zmluvou z 23.1.2012, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu - osobný účet, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a Zmluva o poskytovaní elektronického bankovníctva.

Pokiaľ žalobca až v prílohe svojho vyjadrenia z 23.1.2017 doručil súdu Zmluvu o Povolenom prečerpaní, ktorú so žalovanou uzavrel až dňa 9.5.2012, pričom si v súvislosti s touto zmluvou žiadny nárok neuplatnil, je bez významu existencia zmluvy o povolenom prečerpaní, najmä keď s poukazom na § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. S poukazom na § 294 CSP je prípadná podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe voči žalovanému spotrebiteľovi bez významu, keď zmena žaloby voči spotrebiteľovi je v spotrebiteľských sporoch neprípustná.

10. Žaloba doručená súdu dňa 8.4.2016 obsahuje všetky náležitosti vyžadované v čase jej doručenia ustanovením § 79 ods. 1 a 2 O.s.p., v spojení s § 42 ods. 3 O.s.p., keď je v nej uvedené ktorému súdu je určená, je v nej označený žalobca, je v nej uvedené, že sa jedná o návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, je v nej označený žalovaný a z obsahu žaloby je zrejмый predmet konania, keď žalobca sa domáha uložiť žalovanému splnenie povinnosti zaplatiť mu sumu 754,35 eur s príslušenstvom titulom pohľadávky z nepovoleného prečerpania účtu. Žaloba obsahuje dátum, podpis žalobcu, boli k nej pripojené označené listinné dôkazy a bola spolu s prílohami podaná dvojmo. Pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v žalobe je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať svoje skutkové tvrdenia tak, aby z nich súd mohol vyvodiť, o čom má rozhodovať. Žalobca musí v žalobe jasne, stručne a zrozumiteľne uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností má obsahovať samotná žaloba a nemožno ho nahrádzať odkazom na pripojenú listinu, ktorá má popisovať nárok po skutkovej stránke.

Žalobca po skutkovej stránke vymedzil predmet konania keď uviedol, že žalobca so žalovanou uzatvorili dňa 23.1.2012 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky Zmluvu č. 3848864002, na základe ktorej žalobca pre majiteľa účtu - žalovanú - zriadil a viedol bežný účet, avšak vzhľadom na porušenie Zmluvy zo strany žalovanej, žalobca v súlade so Zmluvou a VOP zatvoril príslušný účet žalovanej. Keďže účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 30.4.2013 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet - táto transakcia má popis „bezhotovostný prevod vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky úročená úrokom vo výške 28% ročne.

Žalobca označil tiež dôkazy (listinné) na ktoré sa odvoláva a uviedol zreteľne aj navrhnutý žalobný petit. V danom prípade teda nemožno hovoriť o tom, že by žaloba žalobcu bola nesprávna, neúplná, alebo nezrozumiteľná. Obsahovala totiž aj všetky náležitosti v zmysle ustanovení § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 - 3 CSP, jej obsah bol žalobcom vyjadrený zrozumiteľne a určito, je z nej zrejмый, čo žalobca touto žalobou sleduje a čoho sa domáha. Už vôbec nebol daný dôvod vyzývať žalobcu na predloženie ďalších dôkazov preukazujúcich dôvodnosť ním uplatneného nároku, najmä keď postup podľa § 295 CSP má slúžiť v prospech spotrebiteľa, ale nie v prospech žalobcu (str. 1029 Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck 2016). Bolo by to porušením princípu rovnosti strán daného civilného konania (čl. 6 ods. 1 CSP).

Žaloba žalobcu obsahovala údaje nevyhnutné pre to, aby bolo súdu zrejмый, o čom a na akom podklade má konať a rozhodovať. Po skutkovej stránke žalobca v žalobe vymedzil predmet konania.

11. Na základe zmluvy strán sporu z 23.1.2012 žalobca pre žalovanú zriadil a viedol bežný účet, pričom podľa výpisu z účtu za obdobie od 29.3.2013 do 30.4.2013 žalobca na tomto účte evidoval dlh žalovanej vo výške 754,35 eur, ktorá suma je výsledkom súčtu kreditných a debetných operácií na účte žalovanej. Súd uvedenú zmluvu považuje za platnú, keďže má všetky náležitosti zmluvy upravenej v § 708 Obchodného zákonníka. Žalovaná tento dlh žalobcovi nezaplatila, preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť dlžnú sumu vyčíslenú žalobcom k 30.4.2013 vo výške 754,35 eur. Pokiaľ žalobca dňa 30.4.2013

previedol debetný zostatok na účte žalovanej na svoj vnútorný pohľadávkový účet a účet žalovanej zatvoril, žalobca tento svoj úkon špecifikoval na č.l. 50 súdneho spisu ako internú transakciu banky. Aj keby bolo možné úkon žalobcu charakterizovať ako odstúpenie žalobcu od zmluvy, na výšku pohľadávky žalobcu voči žalovanej by prípadné odstúpenie žalobcu od zmluvy nemalo žiadny dopad.

12. Pokiaľ sa žalobca domáhal aj zaplataenia úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 754,35 eur od 1.5.2013 do zaplataenia, zo žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä zmluvy z 23.1.2012 nevyplýva, že by žalovanú zaťažovala povinnosť platiť akýkoľvek úrok a už vôbec nie vo výške 28%. Pokiaľ zmluvné dojednania žalobcu z VOP (Všeobecné obchodné podmienky) nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>). Navyše Sadzobník poplatkov účinný od 1.3.2016 nie je ani neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a taktiež nie je opatrený podpisom zmluvných strán.

13. V konaní boli čiastočne úspešné obe strany sporu, žalobca v časti žalovanej istiny a žalovaná v časti 28% úroku ročne zo sumy 754,35 eur od 1.5.2013 do zaplataenia, pričom takto uplatnený nárok na úrok ku dňu doručenia žaloby (od 1.5.2013 do 8.4.2016) predstavuje sumu až vo výške 1043,36 eur. Pre posúdenie úspechu sporovej strany v konaní je bez významu, že je to (len) nárok na úrok, keďže súd pri posudzovaní úspechu vychádza z celého predmetu konania, ktorým v danom prípade bol popri nároku na zaplataenie istiny aj nárok na 28% úrok ročne zo sumy 754,35 eur od 1.5.2013 do zaplataenia. V súvislosti so zisťovaním pomeru úspechu strán sporu pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania je bez významu aj skutočnosť, že v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. sa z takto uplatneného nároku na 28% úrok súdny poplatok nevyrúbil. Z uvedených dôvodov súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej z čiastočne úspešných strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

14. Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.